

“JO!” (pronunciat amb “jota” de Jaén, *la tierra del ronquío*)

-Núria, fes-te el llit.

-Jo, ara no puc. Arribaré tard a l'escola!

(...)

-Núria, tanca la tele que ja n'hi ha prou.

-Jo-ó si m'acabo de posar ara mateix!

(...)

-Pots anar a comprar llet que s'ha acabat?

-Jo, mare, sempre m'ho dius quan començo a fer altres coses!

-Escolta, saps quants *jos* portes avui, des de que t'has llevat?

-Jo, a sobre me'ls comptes!

-Mmm... et recordes una vegada que vam comptar quants cops deien “*tio*” en una sèrie de televisió d'aquelles de bollicaos atontats?

-Nooo.

-29. Però, em sembla que tu dius més *jos*, encara.

-I què? Tampoc no és cap paraulota.

-Potser no, però normalment dir jo és una manera de rondinar.

-I tu, què, eh? Tu també dius a vegades *c...* i *c...*! (¡punyalada traperal)

-Està bé, doncs, fem un tracte. A partir d'ara, limitarem el consum de *jos* i de paraulotes. Tu d'una cosa i jo de l'altra. D'entrada, passarem a un màxim de tres diàries, per anar baixant fins a zero.

-Jó-o, no s'hi val.

-Vaja, comencem bé!

-No s'hi val perquè cada paraulota equival, com a mínim a tres *jos*. O sigui que si tu redueixes a tres paraulotes, jo puc dir fins a nou *jos*.

-Mira, em sembla que no funciona. Provem una altra cosa.

-Quina?

-Substituir els *jos* i les paraulotes per altres paraules. Per exemple, deixa'm que pensi... es podria dir: *ostres!*, *renoi!*, *caram!*, *vatua!*... Bé, *vatua* potser no. Queda massa de *Pastorets*.

-I, no fotis, serveix?

-Només en casos especials i d'urgència. Fem una prova, jo et dic unes quantes frases a les que acostumes a contestar amb un jo, i tu proves de substituir-lo, amb una d'aquestes paraules, a veure com sona.

-Val! D'acord. Una, dos i tres.

-Núria, fes-te el llit.

-Renoï, ara no puc, arribaré tard a l'escola!

-Núria, tanca la tele que ja n'hi ha prou.

-Caram, si m'acabo de posar ara mateix!

-Pot anar a comprar llet que s'ha acabar?

-Ostres, mare, sempre m'ho dius quan començo a fer altres coses!

-Molt bé, queda força bé. Ara, vés a buscar la llet.

-Què? Això no s'hi val! Si no he dit *jo*!

-Substituir una rondinada tonta per un altra d'intel·ligent segueix sent rondinar. Una cosa no té a veure amb l'altra. Té els diners i porta quatre cartons de la semidesnatada.

-Jo-ó!